

Jumalan pyhäkkö

Keskeiset jakeet: "Israelin kansa rakentakoon minulle pyhän pyhäkön, jotta voin asua heidän keskuudessaan. Teidän on rakennettava tämä ilmestysmaja ja sen varusteet täsmälleen sen mallin mukaan, jonka minä näytän teille."

2. Moos. 25:8-9

Valitut kirjoitukset:

2. Mooseksen kirjan luvut 25-27

Moosekselle annetut ohjeet ilmestysmajan rakentamiseksi löytyvät 2. Mooseksen kirjan luvuista 25-27, ja kertomus työn suorittamisesta on luvuissa 35-40. Varsinaisen tabernaakkelin - pyhän ja kaikkein pyhimmän osaston - tuli olla Jumalan sanan mukaan "pyhäkkö". Se rakennettiin useista shittim (akaasia). puulankuista, jotka oli päällystetty kullalla, asetettu hopeisiin jalustoihin ja kiinnitetty lujasti toisiinsa samasta puusta tehdyillä tangoilla, jotka oli myös päällystetty kullalla. 2. Moos. 26:15-30

Jos yhden "kyynärän" pituus on noin 18 tuumaa, rakenne oli viisitoista jalkaa leveä, viisitoista jalkaa

korkea ja neljäkymmentäviisi jalkaa pitkä, ja se avautui etupäästä tai itäpäästä. Se oli peitetty suurella valkoisella pellavakankaalla, johon oli punottu kerubien hahmoja sinisellä, purppuranpunaisella ja tulipunaisella värillä. (jakeet 1-3). Rakennuksen avoin pää eli etuosa suljettiin verholla, joka oli samankaltaista materiaalia kuin peitekangas, ja sitä kutsuttiin "oveksi" eli ensimmäiseksi verhoksi. (jakeet 36 ja 37). Toinen samasta materiaalista valmistettu kangas, joka oli samalla tavalla kudottu kerubien kuvioilla ja jota kutsuttiin "verhoksi" eli toiseksi verhoksi, ripustettiin niin, että se jakoi ilmestysmajan kahteen osastoon. (jakeet 31-33). Ensimmäistä eli suurempaa osastoa, joka oli viisitoista jalkaa leveä ja kolmekymmentä jalkaa pitkä, kutsuttiin "pyhäksi". Toista eli takimmaista osastoa, viisitoista jalkaa leveää ja viisitoista jalkaa pitkää, kutsuttiin "kaikkein pyhimmäksi". Nämä kaksi osastoa muodostivat varsinaisen ilmestysmajan. Tabernaakkelin päälle pystytettiin lisäkatoksia suojaa varten. Yksi oli tehty kashmir-kankaasta tai vuohen karvasta, toinen punaiseksi värjätystä pässinnahoista ja päällimmäinen kate hylkeennahoista, jotka auttoivat hylkimään vettä. jakeet 7 ja 14. Jakeet 7 ja 14

Se ilmestysmaja, jonka Jumala käski Israelin kansan rakentaa erämaahan, kaikkine siihen liittyvine uskonnollisine palveluineen ja seremonioineen, oli, kuten apostoli Paavali toteaa, "varjo, hämärä esimakua tulevasta hyvästä". (Hepr. 10:1; 8:5; Kol. 2:16-17). Nämä seremoniat, joita israelilaiset joutuivat toistamaan vuosi vuodelta, viittasivat eteenpäin "parempiin uhreihin", joiden keskipisteenä oli Jeesus ja jotka otettaisiin käyttöön hänen ensimmäisen tulemisensa yhteydessä. (Hepr. 9:19-24). Nämä toisivat ikuisen pelastuksen paitsi Israelille myös koko ihmiskunnalle. 1. Tim. 2:5-6

On ymmärrettävä, kuinka huolellisesti Jumala ohjasi ja ohjasi kaikkia ilmestysmajan rakentamisen yksityiskohtia. Hän vei Mooseksen ylös vuorelle ja antoi hänelle tarkat ohjeet jokaisesta osasta ja tavasta, jolla se tulisi tehdä. "Varmista, että teet kaiken sen mallin mukaan, jonka olen näyttänyt sinulle täällä vuorella." (Hepr. 8:5; 2. Moos. 25:40). Kaikki ne yksityiskohdat, jotka Jumala antoi israelilaisille Mooseksen kautta Jumalan "pyhäkön" rakentamisesta, oli toteutettava täsmälleen jumalallisten ohjeiden mukaisesti. Kansan oli oltava erityisen tietoinen näistä asioista, jotta he eivät olisi huolimattomia ja joutuisi ankaran rangaistuksen kohteeksi mahdollisesta rikkomuksesta.

Kuinka kiitollisia olemmekaan siitä, että kaikki nämä järjestelyt viittaavat Jeesukseen, "pyhäkön ja todellisen majan palvelijaan, jonka Herra on pystyttänyt eikä ihminen". Hepr. 8:2